

D1/8. Rozwój psychofizyczny dzieci i młodzieży

Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu i kod (wg planu studiów):	Rozwój psychofizyczny dzieci i młodzieży (D1/8)
Nazwa przedmiotu (j. ang.):	
Kierunek studiów:	Wychowanie Fizyczne
Poziom studiów:	Studia I stopnia
Profil:	Praktyczny (P)
Forma studiów:	Studia stacjonarne, studia niestacjonarne
Punkty ECTS:	1
Język wykładowy:	Polski
Rok akademicki:	2021/2022
Semestr:	3
Koordinator przedmiotu:	dr Wojciech Gołąb

Elementy wchodzące w skład programu studiów

Treści programowe zapewniające uzyskanie efektów uczenia się dla przedmiotu				
Celem przedmiotu jest wykształcenie u studentów umiejętności sprawnego poruszania się w tematyce / /kompetencji w zakresie auksologii z uwzględnieniem właściwości rozwoju psychofizycznego i motorycznego dzieci i młodzieży, poznanie fizjologicznych odchyleń związanych z rozwojem ontogenetycznym, kryteriów oceny wieku rozwojowego dziecka oraz rozwoju postawy ciała w ontogenezie				
Liczba godzin zajęć w ramach poszczególnych form zajęć według planu studiów:		st. stacjonarne ćw. 15 godz., st. niestacjonarne ćw. 10 godz.		
Opis efektów uczenia się dla przedmiotu				
Kod efektu przedmiotu	Student, który zaliczył przedmiot zna i rozumie/potrafi/jest gotów do:	Powiązanie z KEU	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się
D1/8_W01 D1/8_W02	Wiedza: 1. Wie jak przebiega rozwój człowieka i jakie zmiany zachodzą w organizmie w trakcie życia. 2. Zna metody służące do określenia wieku morfologicznego dziecka.	K_W04 K_W06	ćwiczenia	zaliczenie pisemne,
D1/8_U01	w zakresie umiejętności: 1. Potrafi sprawdzić i określić potrzeby w zakresie ruchu, aktywności fizycznej i zdrowia.	K_U01	ćwiczenia	prawidłowo przeprowadzone obliczenia wieku

	Potrafi wskazać nieprawidłowości w budowie ciała, potrafi określić poziom rozwoju morfologicznego dziecka.			rozwojowego, zaliczenie pisemne
D1/8_K01	w zakresie kompetencji społecznych 1. Przygotowuje się do zajęć, dąży do pogłębiania swoich kompetencji, jest aktywny i systematyczny.	K_K07	ćwiczenia	zaliczenie pisemne
Nakład pracy studenta (bilans punktów ECTS)				
Całkowita liczba punktów ECTS: (A + B)	1		stacjonarne	niestacjonarne
A. Liczba godzin kontaktowych z podziałem na formy zajęć oraz liczba punktów ECTS uzyskanych w ramach tych zajęć:	Ćwiczenia audytoryjne konsultacje W sumie: ECTS	15 2 17 0,75		10 2 12 0,4
B. Formy aktywności studentów ramach samokształcenia wraz z planowaną liczbą godzin na każdą formę i liczbą punktów ECTS:	przygotowanie ogólne, nauka do zaliczenia praca w bibliotece praca w sieci przygotowanie referatu w sumie: ECTS	2 2 2 2 8 0,25		10 2 2 2 16 0,6
C. Liczba godzin zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w ramach przedmiotu oraz związana z tym liczba punktów ECTS:	Ćwiczenia audytoryjne w sumie: ECTS	15 15 0,5		10 10 0,3

Dodatkowe elementy (* - opcjonalnie)

Szczegółowe treści kształcenia w ramach poszczególnych form zajęć:	Ćwiczenia audytoryjne: 1. Właściwości rozwoju psychofizycznego dzieci i młodzieży. 2. Rozwój układu ruchu w poszczególnych okresach ontogenetycznych. 3. Wiek kalendarzowy a wiek rozwojowy – sposoby oceny wieku rozwojowego. 4. Wskaźnik dojrzałości biologicznej (WSB). 5. Rozwój postawy w ontogenezie 6. Wybrane zaburzenia w rozwoju somatycznym i postawie ciała. 7 Sprawność fizyczna a postawa ciała dzieci i młodzieży. 8. Interpretacja cech morfologicznych i sprawności fizycznej na siatkach centylowych 9. Obciążenie kręgosłupa (odcinka L) w różnych pozycjach ciała. Stopień wychylenia tułowia czynnikiem zwiększającym obciążenie. 10. Czucie nacisku, czucie położenia. Proces równoważenia środków ciężkości poszczególnych części ciała, jako podstawy doboru obciążeń podczas ćwiczeń
Metody i techniki	metody podające: wykład informacyjny, opis, prelekcja, objaśnienie lub wyjaśnienie, pogadanka metody problemowe: wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja dydaktyczna

kształcenia:	metody praktyczne: pokazy, projekty, prezentacje własne studentów
* Warunki i sposób zaliczenia poszczególnych form zajęć, w tym zasady zaliczeń poprawkowych, a także warunki dopuszczenia do egzaminu:	Obowiązkowy, aktywny udział w ćwiczeniach zgodnie z harmonogramem zajęć. Dopuszcza się jedną nieusprawiedliwioną nieobecność w semestrze. Zaliczenie kolokwium sprawdzającego.
* Zasady udziału w poszczególnych zajęciach, ze wskazaniem, czy obecność studenta na zajęciach jest obowiązkowa:	Obowiązek aktywnego uczestnictwa studenta we wszystkich formach zajęć
Sposób obliczania oceny końcowej:	Kryteria oceny końcowej: - frekwencja na ćwiczeniach 15% - aktywność na ćwiczeniach 5 % - odpowiedź ustna 5 % - praca indywidualna i z grupą 5% - kolokwium zaliczeniowe 70 %
* Sposób i tryb wyrównywania zaległości powstałych wskutek nieobecności studenta na zajęciach:	Udział w konsultacjach i samodoskonalenie, zaliczenie wiadomości z opuszczonych ćwiczeń
Wymagania wstępne i dodatkowe, szczególnie w odniesieniu do sekwencyjności przedmiotów:	Podstawy biologii człowieka, Anatomia
Zalecana literatura:	Literatura podstawowa: 1. Jopkiewicz A., Suliga E., Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania. Państwowy Instytut Badawczy, Radom-Kielce 2005. 2. Jaczewski A., Biologiczne i medyczne podstawy rozwoju i wychowania. Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 2005. 3. Malinowski A., Auksologia. Rozwój osobniczy człowieka w ujęciu biomedycznym. Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra 2004. Mięśowicz I. (red.) Rozwój biologiczny człowieka i metody jego oceny od narodzin do dorosłości. Wyd. Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa 2001. Literatura uzupełniająca: 1. Wolański N. Rozwój biologiczny człowieka. PWN Warszawa 2005. 2. Marchewka A. Wychowanie fizyczne specjalne. AWF Kraków 1999.